Israeli wannemad! Samueli jure kaebama, et ei sanud õigust ennam nenda üllespetud kui enne; nemmad hakkasid palluma, et neile saaks kunningas, nenda kui muulge rahwal olli. Se asst pahhandas wägga Samueli meelt, sest ta tundis kül, et nemmad ei tahtnud ennam Jehowat ennestele kunningaks piddada, nemmad piddid mu pagganatte rahwa wisi järrele ennestele kunningast wõtma. Samuel ei tahtnud siis middemmast peast ennese nou järrele sedda asja ette wõtta, sepärrast läks ta Jehowa käest nou küssima: temma sai siis ka sest õppetust, et Jehowa temmale ütles: Nemmad ei olle sind, agga mind on nemmad põlgnud, et ma ei pea nende ülle kunningas ollema. Se sanna peäle piddi siis Samuel kül sedda teggema, et ta Israeli rahwale kunningast seädis, mis Jehowa ommeti neile piddi näitma, kes se piddi ollema, et ei pidda rahwal ka mitte keik melewalda ollema omma tahtmisse järrele tehha; nemmad agga piddid sama nähha, mis nemmad ollid teinud. Jehowa sanna peäle kuhutas siis Samuel rahwale, mis kuningad omma õigusse ja wallitsusse polest rahwa käest keik tahhawad, et se luggu ei polle sedda wisi, kui se, kui sure Jummala al seisame. Jummalal polle tarwis teniaid, agga mailma kunningattele lähhäwad palio rahwast tarwis, et nende riik saaks hästi üllespetud; sest nemmad ei joua keikis paikus olla, ja tahhawad ommeti, et keik wisi pärrast peab ollema. Olleks Jehowa üksi neile kunningaks jänud, ei siis olleks neil pärrast tarwis olnud nenda nutta ja kaebada wäe-walla pärrast;

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1745, lk. 21